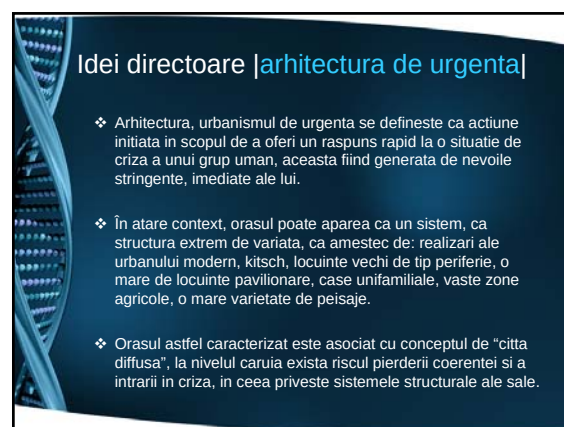
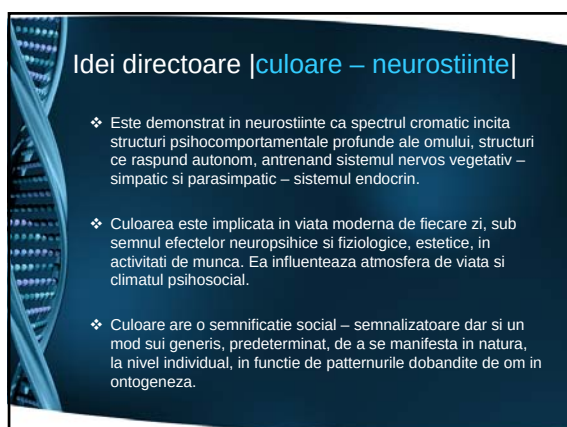
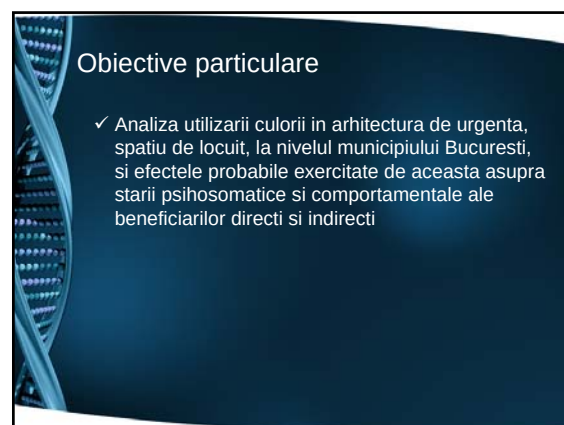
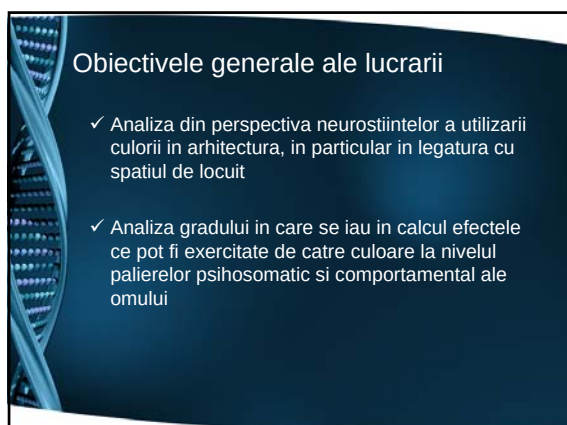

Idei directoare |urbanism – organism|

- ❖ Urbanismul este definit ca un mijloc de modelare socială a teritoriului. De aceea, în structura rezidențială a orașului se reflectă un "mozaic al lumii sociale". Cu timpul fiecare cartier al orașului imprumută ceva din caracterul și calitatea locuitorilor lui.
- ❖ Orice criteriu ce poate fi folosit pentru diferențierea între individ și grupuri poate deveni element de bază pentru separarea lor în spațiul urban. Astfel stratificarea socială, tradusă la nivelul spațiului urban accentuează inegalitatea socială și amenință echilibrul uman, conducând la declinul vecinătății și creând numeroase probleme sociale.

Idei directoare |urbanism – determinism|

- ❖ În acest sens, H. Gold considera că procesul de urbanizare este ireversibil iar majoritatea problemelor sociale contemporane sunt asociate lui. Același autor menționa că procesul de urbanizare este discontinuu. Ca argument aducea faptul că urbanizarea produce dislocări sau mutații în modurile de viață ale populației, în sensul adoptării de noi modele de gândire și acțiune.
- ❖ D. Abraham arată că între realitățile urbane și satisfacția populației se stabilesc anumite legături. Acestea sunt susținute de interacțiunea standardelor de compoziție – trebuințe, aspirații, valori. La rândul lor, respectivele standarde vizează legătura între atribute obiective ale realității urbane cu atribute ale satisfacției umane – atribute percepute și atribute evaluate.

Terenul de investigație

Ca principal punct de referință al investigației mele este orașul București. Aici am supus analizei comparative două zone de locuit cu particularități arhitecturale distincte:

- O zonă cu caracter unitar în ceea ce privește forma și culoarea fațadelor
- O zonă în cadrul căreia se întâlnesc accente ieșite din tiparul ei original, pe linia paletelor cromatice și a geometriei arhitecturale

Metode de investigație utilizate

- ❖ Studiu constatativ al realităților existente în cele două zone care au făcut obiectul analizei mele, documentare de teren.
- ❖ Chestionar cu privire la identificarea atitudinii locuitorilor față de paleta cromatică a construcțiilor de pe strada lor, față de modul în care s-au schimbat relațiile interumane dintre utilizatorii spațiilor în ultimii ani, față de comportamentele adoptate, față de modificările în starea de sănătate fizică și psihică a acestora, față de dinamica comportamentelor pro și antisociale.
- ❖ Convorbirea desfășurată cu utilizatorii spațiului (locuitori, persoane în tranzit) precum și cu specialiști în domeniul arhitecturii.

Rezultate și concluzii

Analizele efectuate mi-au permis să fac o serie de constatări în legătură cu starea de lucruri generată de nerespectarea caracterului unitar al arhitecturii, pe linia culorii:

- ❖ Proiectarea de spații de locuit fără respectarea arhitecturii contextuale, aceasta afectează legile percepției, mai ales legea structuralității, a integralității percepției, legea celei mai bune forme, implicit echilibrele umane psihonervoase.
- ❖ Nu s-a ținut seama de simbolistica socială a culorii, de corelarea ei cu particularitățile peisajului cultural. Sunt preluate forțat, din diverse regiuni ale lumii, modele și tipuri de locuințe ce contrastează puternic cu caracteristicile zonale la care facem referință.

Rezultate și concluzii

- ❖ Locuința este folosită ca expresie a dorinței de afirmare de sine, ca indicator al unei poziții sociale, a modului în care dorești să fii perceput de către semenii tăi. Dar din păcate, pe lângă formă, dimensiuni și volume, culoarea vine să accentueze disproporționat cu contextul, mesajele proprietarului.
- ❖ Asistăm la ceea ce se cheamă „prețiozitate extremă a epidermelor”, lumini și culori brutale, dominația sau contrastul unor nuanțe stridente, utilizări disonante ale culorii în relația dintre acestea și materialele folosite în construcție, etc.
- ❖ Spectrul cromatic disonant incită structurile profunde psihonervoase ce răspund autonom, declanșând comportamente neurovegetative multiple, de apărare, de tipul răspunsurilor la stresori puternici, la frustrații.

Rezultate si concluzii

- ❖ Echipamentul neurologic si psihocomportamental predeterminat, pus in evidenta de catre biologii developmentalisti presupune cu necesitate un anumit mediu de viata complementar, anumite rute de viata.
- ❖ Ca urmare repartitia arbitrara a culorilor, a formelor, a gabaritelor locuintelor – asociate cu specificul „arhitecturii de urgenta” – apar ca puternice elemente de stres, cu puternice consecinte psihosomatice, asemanatoare celor descrise de H. Selye.
- ❖ Asa explicam si numeroasele conflicte, agresivitate manifesta, nu numai verbala dar si fizica, intalnita intre cetatenii aceluiasi cartier; afecte – raspunsuri afective apropiate de instinct, lipsa de autocontrol, oboseala accentuata, iritare, numeroase alte dezechilibre psihosomatice.

In chip de incheiere

- ❖ Culoarea este un acompaniament permanent al omului in toate conduitele si ipostazele sale de viata. In acest context, proiectarea habitatului ar trebui sa se faca luand in calcul toate consecintele generate de el asupra organismului, in cazul de fata generate de culoare.
- ❖ Ea actioneaza, mobilizand resorturile psihismului uman la toate nivelurile acestuia: constient, subconstient, inconstient; afectiv, motivational, volitiv si nu in ultima instanta cognitiv, la nivelul inteligentei emotionale.